Cutezătorii

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

35

JOI, 29 AUGUST
1968, ANUL II

ÎN PAGINA A 6-A „ARTA AFRICANĂ“ (EXPOZIȚIA DE LA SALA DALLES).

ECRAN

▲ *Înalţii oaspeţi sînt primiţi cu puternice ovaţii de oamenii muncii din Miercurea Ciuc.*

Peste 30 000 de cetăţeni au participat la adunarea populară care a avut loc în oraşul Sfîntul Gheorghe. ▶

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN JUDEŢELE BRAŞOV, COVASNA ŞI HARGHITA

Luni 26 august, tovarăşii Nicolae Ceauşescu, secretar general al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Miniştri, Janos Fazekas, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Vasile Patilineţ, secretar al C.C. al P.C.R., au făcut o vizită de lucru în judeţele Braşov, Covasna, Harghita.

La Braşov, în mijlocul constructorilor de tractoare, acolo unde, abia cu cîteva zile în urmă, se sărbătorise o importantă victorie — fabricarea tractorului «Universal 400» — în mijlocul populaţiei din judeţul Covasna, în faţa celor peste 30 000 de cetăţeni români, secui, germani adunaţi la mitingul din centrul oraşului Sfîntul Gheorghe, pe şoselele judeţului Harghita, la marile adunări cetăţeneşti din oraşele Miercurea Ciuc sau Odorheiul Secuiesc, conducătorii de partid şi de stat, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au rostit ample cuvîntări abordînd importante probleme ale politicii interne şi externe a României.

Pretutindeni, populaţia judeţelor Braşov, Covasna şi Harghita, români, maghiari, germani, vîrstnici şi tineri au făcut o primire caldă, entuziastă înalţilor oaspeţi, exprimîndu-şi adeziunea unanimă la politica înţeleaptă, realistă şi profund umanistă a partidului şi statului nostru.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ceilalţi conducători de partid şi de stat au felicitat pe oamenii muncii din această parte a ţării pentru succesele dobîndite în lupta plină de abnegaţie pentru dezvoltarea economică şi socială a patriei, le-au urat noi biruinţe.

«*Tot ceea ce am realizat* — **a spus secretarul general al C.C. al P.C.R. în faţa cetăţenilor din oraşul Sfîntul Gheorghe** — *este rodul muncii comune a românilor, maghiarilor şi germanilor care trăiesc în aceeaşi patrie, care au învins aceleaşi greutăţi... Vom face ca patria noastră să meargă cu paşi tot mai iuţi şi mai mari în desăvîrşirea socialismului, spre construcţia societăţii comuniste.*»

Cronicar

23 AUGUST

MÎNDRI ȘI LIBERI PE PĂMÎNTUL PATRIEI

AM ADUS ȘI ANUL ACESTA, LA MAREA SĂRBĂTOARE DE 23 AUGUST, PRINOSUL NOSTRU DE RECUNOȘTINȚĂ LUPTĂTORILOR CARE, ÎN ACEL FIERBINTE SFÎRȘIT DE VARĂ AL ANULUI 1944, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI COMUNIȘTILOR, AU DECLANȘAT COLOSALA ENERGIE UMANĂ CONDUCÎND LA FĂURIREA ROMÂNIEI SOCIALISTE. NE-AM ANGAJAT, VÎRSTNICI ȘI TINERI, CU ȘI MAI MULTĂ VIGOARE, SĂ CONTINUĂM NEABĂTUȚI DRUMUL SOCIALISMULUI, EXPRIMÎNDU-NE SINCERA ADEZIUNE LA POLITICA INTERNĂ ȘI EXTERNĂ, PLINĂ DE DEMNITATE ȘI MÎNDRIE NAȚIONALĂ, A PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU.

ÎN CAPITALĂ ȘI ÎN TOATE ORAȘELE REȘEDINȚĂ DE JUDEȚ AU AVUT LOC MARI ȘI ENTUZIASTE MANIFESTAȚII TRADIȚIONALE. SUTE DE MII DE OAMENI AI MUNCII, ALĂTURI DE CARE AU FOST PREZENȚI ȘI PIONIERII, AU PREFĂCUT STRĂZILE ÎN NESFÎRȘITE, FRENETICE FLUVII UMANE.

MEMORIA APARATULUI DE FOTOGRAFIAT VĂ REDĂ ÎN ACEASTĂ PAGINĂ CÎTEVA ASPECTE DE LA PARADA MILITARĂ ȘI DEMONSTRAȚIA OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ.

SPORT

SPERANTE ALE ÎNOTULUI ROMÂNESC

Cu greu vom putea uita recenta ediție, a patra, a naționalelor de înot pentru copii care, reunind pe blocstarturile frumoasei piscine din parcul Dinamo peste 250 de tinere speranțe din 10 orașe ale țării, constituie fără îndoială un moment de răscruce al natației românești.

Veritabila «bandă rulantă» a recordurilor republicane (oficialii au consemnat în tabele 41 de asemenea recorduri), însoțind disputele acerbe pentru victorie, au conferit competiției o deosebită valoare. Adăugînd acestui fapt și prezența (la startul celor 70 de probe) a celor mai talentați copii din R.F. a Germaniei, țară în care acest sport cunoaște o largă dezvoltare, vom putea intui caracterul deosebit al competiției din aceste zile.

Înotul (nu-i un secret pentru nimeni) este unul dintre sporturile complete, e sportul celor dîrji, curajoși, al celor care-și doresc un organism robust și perfect sănătos. Cifrele indicate de acele cronometrelor, la care apelăm atît de des, sînt mijloacele noastre de comparație. Subliniem cîteva dintre ele realizate în această competiție: *2:25,5* la 200 m delfin; *9:57,6* la 800 m liber; *59,4* la 100 m liber; *5:23.0* la 400 m mixt. Ei bine, cu numai 3—4 ani în urmă, asemenea performanțe, pe care **LIVIU COPCEALĂU** sau **ZENO OPRIȚESCU** (am citat doar două dintre «stelele» ultimei întreceri) le obțin astăzi cu o remarcabilă nonșalanță, erau cel mult la îndemîna seniorilor. Iar dacă acordăm credit anuarelor oferite de statisticieni la finele fiecărui an, teribilul cuplu dinamovist **ANCA GROZA — TEODOR NICOLAE,** recordman absolut al acestor campionate, ar putea figura cu acele *1:14,0* și, respectiv, *1:11,7* la 100 m delfin, printre cei mai buni performeri din lume la categoria 11—12 ani!

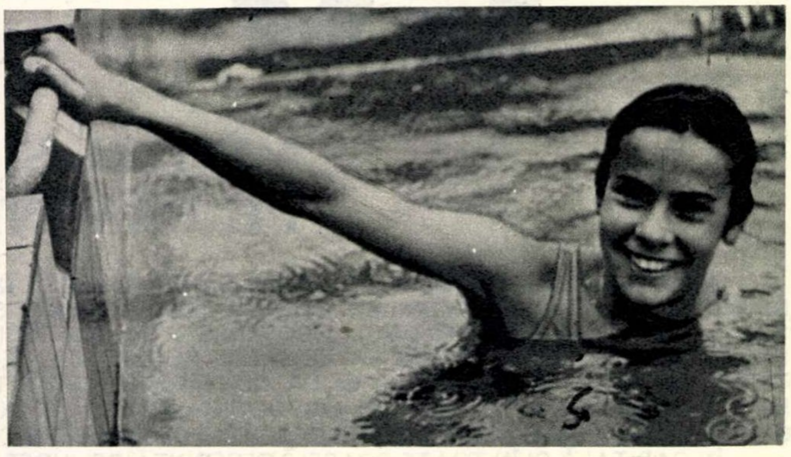

Două revelații ale acestor întreceri: ANCA GROZA și TEODOR NICOLAE.

Anii de muncă intensă, cu antrenamente zilnice de cîte 3—4 ore însumînd zeci și sute de kilometri parcurși într-un ritm crescînd de la o săptămînă la alta, totala dăruire, fără de care marea performanță la înot este ca și imposibilă, încep să dea roade bogate, mai ales la cluburile Dinamo București, Școala sportivă Reșița, Școala sportivă nr. 2 și, mai recent, la Metalul Turda, Petrolul Ploiești, unde problema instruirii timpurii — de la 7—8 ani — a micilor înotători este privită cu toată seriozitatea. Cele patru zile de concurs la bazinul Dinamo ne-au dovedit că putem conta într-un viitor nu prea îndepărtat pe cîteva individualități de certă valoare, cu evidente resurse de a scoate definitiv natația românească din anonimat. În afara celor citați mai sus, au contribuit la frumoasa cunună de performanțe și **GHEORGHE LUPU (C.S. Scolar), LUCIA RADU, ANCA MIHĂESCU, SMARANDA NUȚEANU (Dinamo), ZITA ERDELI, GYONGY SOVAGO (C.S.M. Cluj),** și mai ales mezina **EUGENIA CRISTESCU (Dinamo),** autoarea unui rezultat de-a dreptul uimitor: *1:14,9* pe 100 m liber, la numai 9 ani!...

Mai mult, avem la ora actuală și posibilitatea de a alinia o selecționată demnă de a ne reprezenta în întîlniri internaționale, iar victoria băieților cu 69—63 în fața reprezentanților R.F. a Germaniei (la fete, oaspeții mult superiori au cîștigat fără dificultate), constituie pilda cea mai elocventă în acest sens.

Este, fără îndoială, un prim pas spre afirmare al tinerelor noastre speranțe. Și credem că lucrurile nu se vor opri aici. Oferind acestor talentați sportivi cele mai bune condiții de antrenament și urmărindu-se cu multă răbdare creșterea gradată a performanțelor (orice salt forțat poate deveni periculos), vor fi create premisele ca actualele speranțe să devină curînd certitudini.

Adrian VASILIU

P.S.

În ultimele zile ale campionatelor republicane de natație, pentru copii și juniori la bazinul olimpic «Dinamo» au fost obținute numeroase alte recorduri republicane. Senzația acestei competiții, care în acest an s-a bucurat de o mare participare și de mult succes, a adus-o ANCA GROZA. Tînăra noastră înotătoare (12 ani!) a realizat 2:45,5 la 200 m. delfin, una dintre cele mai bune performanțe mondiale la copii.

În acești copii talentați, modești, perseverenți, capabili de realizarea unor asemenea rezultate, întrezărim natației noastre stelele de mîine, care vor străluci și pe firmamentul întrecerilor internaționale. Cu această speranță în suflet, le dorim mult succes exprimîndu-ne dorința de-a avea și altă dată posibilitatea să scriem despre ei.

Tinerețe, ritm, armonie, mișcare = sănătate, frumusețe. Gimnastica e unuldintre prietenii cei mai stimați și prețuiți ai elevil

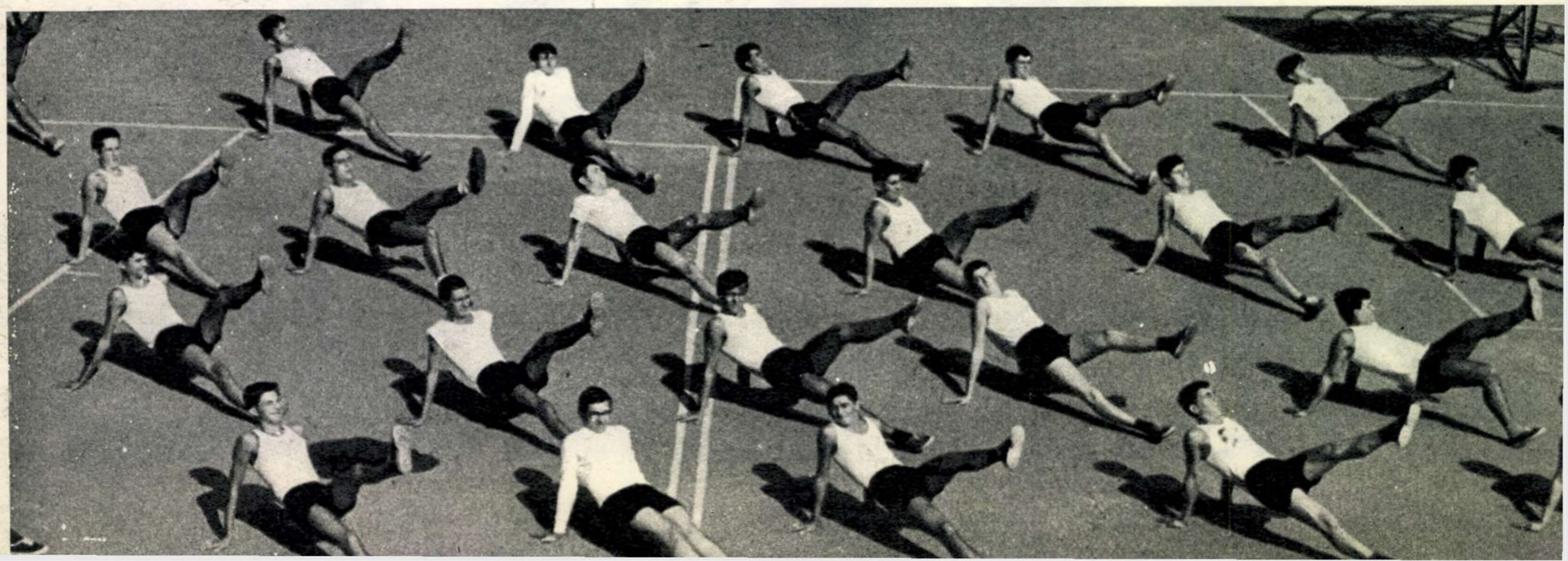

JOCURI DE ÎNDEMÎNARE

Ridicați cutia

Se așază pe dușumea, lipită de perete, o cutie de chibrituri. Jucătorul se reazămă cu spatele de zid, cu picioarele depărtate, de o parte și de alta a cutiei și cu călcîiele lipite de zid. Apoi încearcă să ridice cutia. Pentru aceasta se apleacă foarte repede, apucă cutia cu o mînă și înainte de a-și pierde echilibrul face cîțiva pași în față și revine la poziția normală. Condiția principală e ca jucătorul să nu dezlipească deloc călcîiele de perete înainte de a ridica cutia și nici să se sprijine cu mîna pe podea.

Jucătorul stă în genunchi pe dușumea, cu mîinile la spate. În fața lui, la o distanță egală cu lungimea antebrațului și palmei întinse (se măsoară distanța de către jucător, punînd cotul mîinii drepte lîngă genunchi și întinzînd mîna cu palma desfăcută), se așază o cutie de chibrituri pe cant. Jucătorul încearcă să ridice cu gura cutia de chibrituri, aplecîndu-se în față, fără să-și ia mîinile de la spate.

Jocurile acestea sînt foarte grele, dar amuzante. Vă recomandăm să le exersați bine acasă, de unii singuri, pînă veți căpăta îndemînarea necesară executării lor fără dificultăți. Apoi, cînd vi se ivește prilejul, într-un cerc de cunoscuți neavizați, executați-le voi și invitați-i și pe ei să vă urmeze exemplul. Vor zice că-i ușor, dar nu vor reuși din primele încercări..

Pescuitul păstrăvilor

Păstrăvii se confecționează desenîndu-i pe un carton mai gros din care apoi sînt decupați. De gura fiecărui păstrăv se prinde un cerc de sîrmă cu diametrul de 2 cm. Astfel pregătiți, păstrăvii sînt culcați pe o masă cu cercul de sîrmă îndoit în așa fel încît să fie pe verticală. Undițele se confecționează dintr-un băț lung de 1 m de care se prinde o sfoară lungă de 80 cm. La capătul sforii se prinde un ac cu gămălie îndoit, sub formă de cîrlig.

Jucătorii se așază în jurul mesei, în cerc, la cel puțin 1 m de marginea mesei, cu undițele în mînă, încercînd să agațe păstrăvii cu cîrligele de cerculețe.

Reguli:

a) păstrăvii trebuie să fie cu cel puțin 6 mai mulți decît numărul jucătorilor;

b) cîștigă cel care, într-un timp stabilit de comun acord, reușește să pescuiască mai mulți păstrăvi.

Observație.

Jocul acesta se poate desfășura și afara, înlocuind masa cu o porțiune de teren neted, fără iarbă, pe care se desenează cu creta un cerc cu raza de 0,50 m pe suprafața căruia se răspîndesc păstrăvii. Concentric cu primul cerc, se desenează altul, cu raza de 1,50—2 m, în jurul căruia se așază «pescarii».

Mingea pe verticală

Doi jucători stau față în față, fiecare într-un cerc cu raza de 0,50 m, la distanță de 2 m unul de altul (distanță măsurată între cele două circumferințe). Fiecare jucător are în mînă cîte o minge elastică. De pe margine, un coleg va conduce jocul. Cînd acesta strigă gata!, jucătorii aruncă mingile în sus, pe verticală, după care imediat își schimbă locurile, trecînd în fugă unul în cercul celuilalt și încercînd să prindă mingea care coboară.

Reguli:

a) mingea trebuie aruncată pe verticală, la o înălțime de cel puțin 5 m;

b) pentru a nu se lovi unul de altul, fiecare jucător aleargă pe partea dreaptă;

c) fiecare prindere a mingei se notează cu un punct, la fiecare scăpare a ei se scade un punct;

d) dacă un jucător n-a aruncat corect mingea, i se scade un punct.

IOANA POPA
asistent universitar I.C.F.

GIMNASTICĂ ȘI AUR

La Cluj, în cadrul «Cupei speranțelor olimpice» la gimnastică, la care au participat sportivi din numeroase țări europene și asiatice, tînăra gimnastă română ALINA GOREAC a avut o comportare excelentă, cucerind medalia de aur la sărituri. Un nume relativ nou, care s-a impus nu numai atenției specialiștilor noștri, ci și a celor străini, încă o speranță a sportului nostru de performanță, care are darul să ne bucure.

ceului «Gheorghe Șincai» din Capitală.

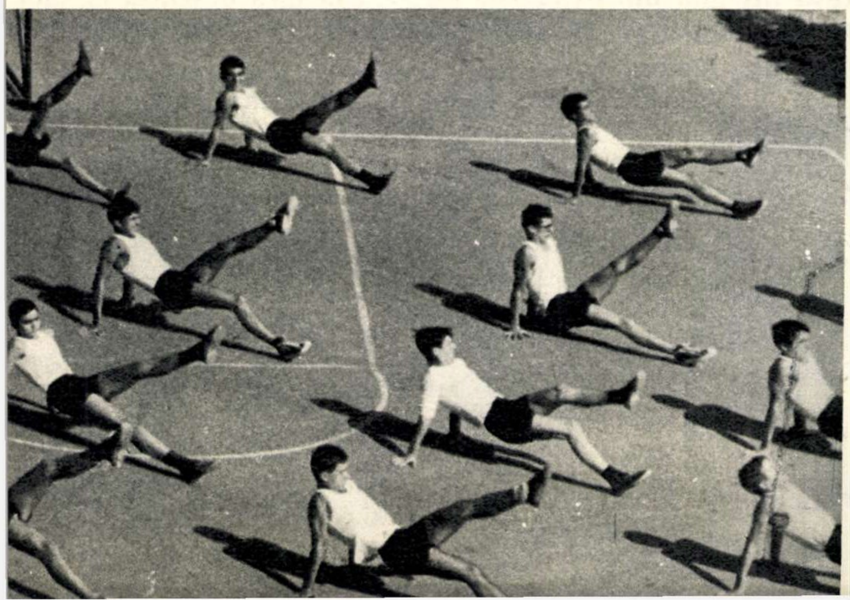

DIN ISTORIA SPORTULUI ȘCOLAR ROMÂNESC (III)

TENIS ȘI FOTBAL ACUM 70 DE ANI

În vara anului 1907, frații Ionel și Mircea Iconomu, atunci întorși de la studii din Franța, înființează primul club de tenis din țara noastră, la București. S-a numit mai tîrziu TENIS CLUB ROMÂN și în 1908 a cîștigat campionatul României, disputat cu alte două echipe formate în perioada respectivă.

În 1909 iau ființă și primele echipe de fotbal — OLIMPIA și COLENTINA, care aveau să participe, în 1912, la primul campionat școlar «Cupa Capitalei».

Acesta a fost începutul organizării tenisului și al fotbalului în școlile din țara noastră. Dar introducerea lor se făcuse încă din 1898, la Iași. Două documente fotografice, păstrate în arhivele Liceului internat de băieți din acest oraș, ne-o confirmă. La vremea aceea amintitul liceu (înființat în 1895), se numără printre cele mai moderne instituții de învățămînt din Europa, dispunînd de un local confortabil, înzestrat cu lumină electrică și cu încălzire centrală și avînd un colectiv de profesori dintre cei mai renumiți. Și mai avea ceva deosebit: șase pedagogi aduși din Franța și din Anglia, pentru meditarea elevilor la limbile străine. Acestia au dat o atentie deosebită educatiei fizice a elevilor, obținînd introducerea tenisului și a fotbalului în programul de învățămînt al liceului respectiv. Nu știm ce reguli de joc avea fotbalul practicat la Iași acum șaptezeci de ani, pentru că în fotografia păstrată nu se văd nici porți, nici amplasarea jucătorilor. Dar inscripția e clară: *football*.

Elevii Liceului internat (numit și Liceul model), mai practicau la sfîrșitul secolului trecut: *gimnastica la aparate*, *scrima*, *exerciții militare*, *oina*, *popicele* și *crochetul*.

ION MUNTEANU

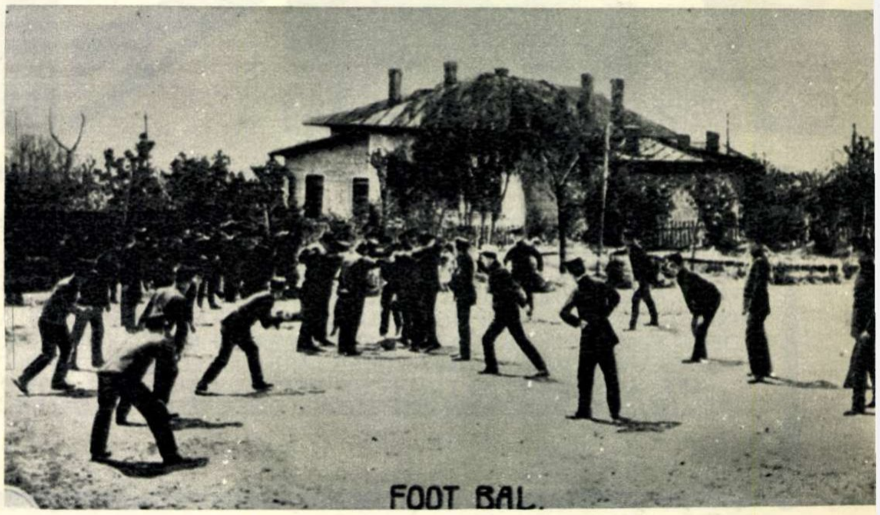

Fotbal? Seamănă mai mult a rugbi. Să fi confundat fotoreporterul vremii un sport cu celălalt?...

Aici totul e cît se poate de clar. Tenisul și-a făcut apariția la noi în aceleași «haine» pe care le poartă și azi.

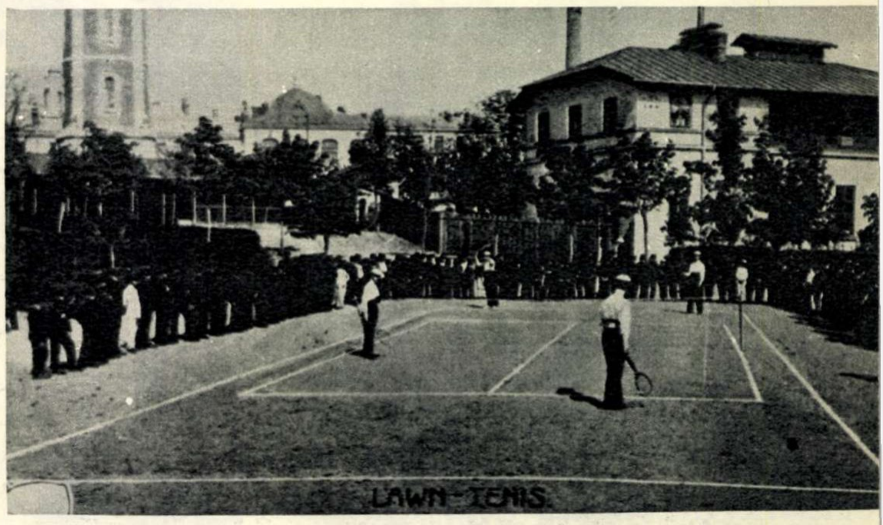

Arta neagră

„NOȚIUNEA DE ARTĂ, ÎN SENSUL PE CARE CIVILIZAȚIA EUROPEANĂ ÎL DĂ ACESTUI TERMEN, NU-ȘI AFLĂ ECHIVALENT ÎN AFRICA. ARTA NEAGRĂ REPREZINTĂ ACȚIUNEA UNUI SISTEM TRADIȚIONAL, SUFLETUL UNEI SOCIETĂȚI MAI CURÎND DECÎT A UNUI INDIVID, EXPRESIA UNEI DRAME COLECTIVE, UN LIMBAJ SFÎNT. ACEASTĂ ARTĂ ÎMBINĂ RUGĂCIUNILE CU SOLUȚIILE PRACTICE; ESTE O RIPOSTĂ LA EPIDEMII, LA RĂZBOAIE, LA FOAMETE, LA INCENDIILE HĂȚIȘURILOR ȘI LA ERUPȚIILE VULCANILOR, LA TOT CEEA CE DEPĂȘEȘTE PUTEREA UNUI OM AFLAT CU MÎINILE GOALE ÎN FAȚA PRIMEJDIILOR. IZVOARELE DE INSPIRAȚIE APARȚIN ÎN ACEIAȘI MĂSURĂ ANUMITOR RAȚIUNI COSMICE CE NU POT FI DECÎT SUMAR DIFERENȚIATE, ACEST DOMENIU FIIND CU TOTUL ÎNCHIS ÎNCĂ DIN TRECUTUL ÎNDEPĂRTAT. ESTE LUMEA SECRETĂ A INIȚIERII. FIECARE CUVÎNT VINE DE DEPARTE, «CU MULT MAI DE DEPARTE DECÎT OAMENII».

LIMBAJUL SACRU NU-I DECÎT UN ÎMPRUMUT. ȘI TOTUȘI, ATÎT DIN CÎTE PUTEM CUNOAȘTE, FUNCȚIILE SALE EXPRIMĂ OARECARI DIMENSIUNI ALE ARTEI NEGRE PRIN INTERMEDIUL DIFERITELOR VALORI PREZENTATE ÎN ACEASTĂ EXPOZIȚIE"

Prof. JEAN GABUS
Director al Muzeului etnografic
din Neuchatêl

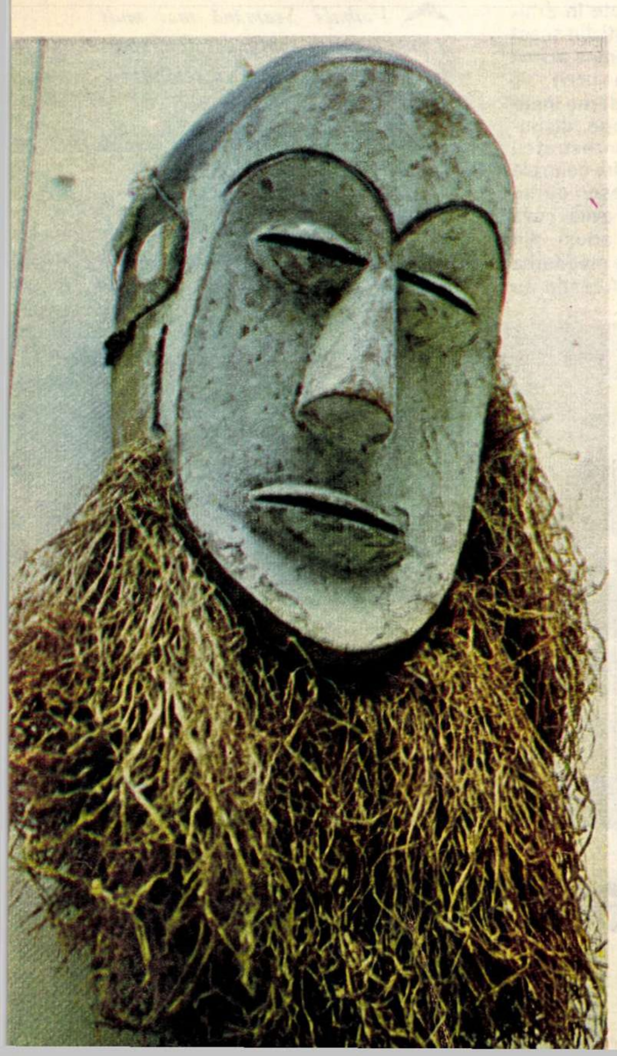

Vă prezentăm cîteva imagini din expoziția de artă neagră deschisă la sala Dalles din București, cu concursul Muzeului etnografic din Neuchatêl-Elveți

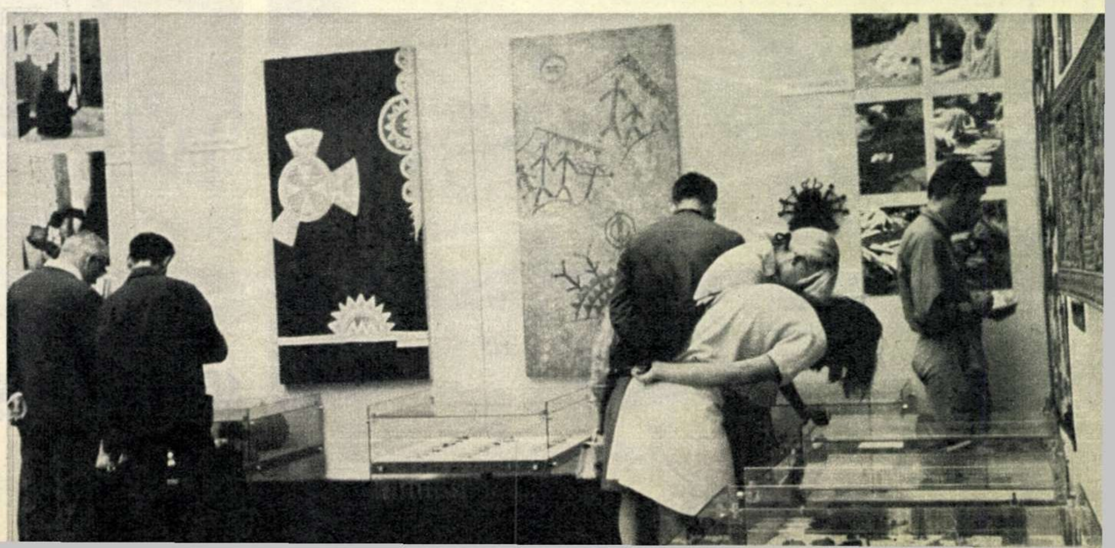

Caii zburători

de ION DODU BĂLAN

Iarnă. Cîteva zile a bîntuit gerul Bobotezei, un ger cum nu s-a mai văzut, de a înghețat Mureșul tot și ziceai că-nghează și vițelul în vacă. Cînd gerul a mai trecut s-a urnit un viscol, ca un uragan, de-a smuls praștila de pe casele oamenilor și le-a vînzolit prin grădini paiele, ca la treierat. Acum s-a potolit și vîntul și-a început să ningă. Ninge de ieri seară și nu se mai oprește. Ninge cu fulgi mari. Drumurile s-au înfundat, clădirile de-abia se mai zăresc. Peste tot o singură culoare: alb, alb fără sfîrșit. Doar fuioarele lungi de fum care ies din hornurile caselor mai sparg pe alocuri monotonia adormitoare a peisajului. Oamenii s-au strîns în case pe lîngă foc. Femeile torc lîna și fuiorul sau țes covoare cu motive zoomorfe sau cu flori pe care parcă le mută cu mîna din glastră în firele de lînă. Bărbații dereticesc cîte-o unealtă, își sapă gîndul într-un stîlp de poartă sau într-o furcă de tors, sculptează o cruce pentru cinstirea bătrînilor de sub glie, construiesc vreo solniță de toată frumusețea sau fac vreo cutie din lemn care se închide cu atîta dibăcie de n-o mai poți desface, de nu-i știi secretul nici cu iarba fiarelor. Dar acum e mai cu seamă vremea poveștilor, în care se leagănă ca într-o dulce închipuire sufletul oamenilor trudiți. Pentru ei povestea e o comoară de neprețuit. Cînd se lasă seara, la pîlpîirea focului, un moșneag sfătos și hîtru își deșartă traista cu povești. În odaia sărăcăcioasă vin atunci, ca la niște prieteni, împărați cu coifuri de argint, Feți Frumoși viteji, care se luptă cu zmeii, Ilene Cosînzene cu părul de aur, năpăstuite de mamele lor vitrege, animale miraculoase cu suflet de om, izvoare fermecate de apă vie și grădini înflorite pe care gerul de afară nu le poate îngheța și nu le poate veșteji. Într-o biată încăpere de la țară, închipuirea acestui moșneag aduce o întreagă împărăție feerică. Și Bințințiul, ca fiecare sat românesc, are povestitorii lui de basme, creatorii lui de lumi fericite. În vorbele lui, toată frămîntarea sufletului găsește alinare și fantezia aprinsă a ascultătorilor mută ușor lucrurile din lumea lui «așa este» în lumea lui «cum aș vrea să fie». În casa lui Badea Dumitru e o astfel de seară cu povești. Un bătrîn cu părul lung și nins de iernile anilor negri, cu barba albă, cu ochi sticloși stă în preajma focului și-și deapănă agale povestea. Copiii ascultă încremeniți, cu închipuirea dusă departe, cine știe pe ce tărîmuri. Între ei Aurel, zgribulit, într-o cămășuță lungă, lucrată de mîna mamei sale Ana, pare că-i soarbe moșneagului cuvintele din gură. Ochii-i negri sticlesc plini de curiozitate.

...Și copilul împăratului s-o suit pe calul acela răpciugănos, după ce i-o dat să mănînce jăratic, și orez fiert în lapte bun ca ăla de vi-l dau mamele voastre vouă, și calul l-a întrebat:

— Cum vrei să te duc, stăpîne, ca gîndul sau ca vîntul?

— Ca gîndul! zise Făt-Frumos și calul s-o ridicat la vorba lui ca o volbură în nori și nu s-a mai văzut. S-auzea numai un șuierat prelung ca de glonț de pușcă. Cînd ajunseră deasupra moșiei Ghionoaiei calul se lăsă peste ea cam pe de o parte și Făt-Frumos îi zbură capul scorpiei cu paloșul. Apoi se duseră, se tot duseră, pînă ajunseră la un cîmp cu flori unde era numai primăvară, și-acolo s-așezară la odihnă.

Trezit parcă dintr-un vis, Aurel îl întrebă sfios pe moșneagul povestitor:

— Bine, moșule, dar ce fel de cal e ăla care zboară? Caii noștri de ce nu pot zbura?

— Ei, dragul moșului, ăsta-i un cal năzdrăvan, un cal din poveste cum a fost și nu mai este. E o putere mare care-l ține în aer și pe care noi n-o cunoaștem. Se zice că o fost și la noi în sat pe vremuri un bătrîn care știa tainele zborului și care ar fi zburat cu o loitră de car de pe un vîrf de șură, dar a murit, săracul, și s-o dus cu taina în pămînt, sub iarbă verde. Cine știe, poate odată și-odată o va mărturisi-o vreunui nepot, că se zice că morții nu țin tainele mari pentru totdeauna în mormînt. Vine o zi în care ei își spun tainele, ca să-i ajute pe cei din viață. Dar nu se știe niciodată ziua și ceasul.

Aurel se cutremură din toată ființa și se duse cu gîndul spre omul acela de demult. «Vasăzică — gîndi el — și oamenii pot să zboare, dacă descoperă taina. Oare omul acela o fi fost și el năzdrăvan, ori un om ca toți oamenii?» Întrebarea aceasta o rosti cu voce tare fără să-și dea seama.

— Un om obișnuit, dragul meu. De aici de la noi, ori mi se pare că din Ormindea, nu mai țin bine minte. Lumea zicea că lucrează cu dracu’, dar eu nu cred. Eu cred c’o fost omu lui Dumnezeu, cu gînd bun și înțelept, care o știut el ce-o știut de și-o dat viața pentru asta.

— A murit? — întrebă Aurel cu glasul îndurerat.

— S-a prăpădit sărmanul, că scîndura-i moartă, n-are duhul calului năzdrăvan și nici aripi de pasăre. El zicea că nu știu ce înțelegere ar fi între aer și scîndură și că aerul s-ar fi obligat s-o ție pe umerii lui, dar se vede că nu s-a ținut de cuvînt, cum nu se țin unii oameni.

— O înțelegere cu aerul?! se întrebă mirat Aurel. Doamne, ce om într-o ureche a fost năzdrăvanul acela, pe care Aurel simțea că-l îndrăgește acum ca pe bunul său tată.

Noaptea căzu grea ca o lavă de păcură. În vatră trosnea focul. Pe pereții odăii întunecate fulgerau lumini amestecate cu umbre. Badea Dumitru aprinse lampa. Moșneagul cu povestea dete «sara bună» și plecă sprijinindu-se în toiag. Mama Ana puse masa. Mămăligă unsă cu carne de porc și cu cîrnați. Într-o oală de pămînt aduse zeamă de varză ca să le mai taie greața după atîta grăsime. Toți ai casei luară loc în jurul mesei, mîncară din același blid mare, de pămînt, cu linguri de lemn, băură pe rînd din zeama de varză, își făcură apoi rugăciunile de seară și se culcară. Pe un prici mic, Aurel cu fratele Ion. Adormiră legănați în sforăitul greu al lui Badea Dumitru. Aurel visa că se culcase pe covorul cel nou țesut de maica-sa iarna trecută. Se părea că vîntul deschisese ușa și covorul porni cu el în zbor, ținînd drumul drept deasupra Mureșului înghețat. Pe jos era o zăpadă pufoasă și groasă, în aer era senin, și cald, și bine. Covorul plutea ca un fulg, pînă cînd un glas misterios îl întrebă: Cum vrei să te duc, stăpîne, ca gîndul sau ca vîntul?

— Numai ca vîntul — zise Aurel prudent — și covorul porni cu viteza vîntului spre Ormindea.

Sub el plopii și sălciile de pe malurile Mureșului se legănau încărcați de promoroacă, părînd a-i da binețe. Mîndru de sine, Aurel trecea ca un Făt-Frumos al văzduhului. La Ormindea era sărbătoare. Oamenii adunați pe uliți se hîrjoneau cu zăpadă. Într-o șură îl zări pe unul măsurînd niște scînduri. Îndreptă covorul într-acolo și năzdrăvanul se așternu ușor pe zăpadă.

— Bună ziua, bade.

— Bună să-ți fie inima, voinice, și fericită calea pe care ai pornit. Da’ ce vînt te-aduce pe la mine, pe vremea asta?

— Te-aș ruga, om bun, să-mi arăți cum faci scîndura să zboare cu matale pe ea.

— Cum să fac, voinice, încerc s-o fac pasăre, să-i dau viață, dacă se poate chiar viața mea, numai să zboare.

Am un frate dus departe, peste munți și peste ape și mă omoară dorul de el și n-am cum ajunge ca să-l văd înainte de a închide ochii. Și am o vorbă să-i spun de la mama, care s-a stins cu gîndul la el și-aș vrea să-i împlinesc dorința.

Aurel se apropie cu ochii iscoditori de scîndurile cioplite, așezate în cruce, una lîngă alta. Cînd să le observe alcătuirea, un strigăt puternic și o tresărire a fratelui Ion îl trezi la realitate.

— Aurel, Aurel, țipă Ion buimăcit. Tu ești aici? Vai, ce bine! Visasem c-ai căzut din mărul cel înalt din fundul grădinii și unde-ai căzut tu s-a făcut fîntînă ca aceea de la Argeș, de care ne-a povestit tata aseară și uitîndu-mă după tine am căzut și eu în fundul apei.

Emoționat și trist, Aurel căuta cu ochii, prin întunericul odăii, covorul cel nou de pe perete. Într-o palidă scînteiere îi zări contururile albe.

Îi aici — își zise. N-a fost decît vis dar, ce vis frumos. Ce păcat că n-am prins mai mult din taina omului de la Ormindea!

Desen de ALBIN STĂNESCU

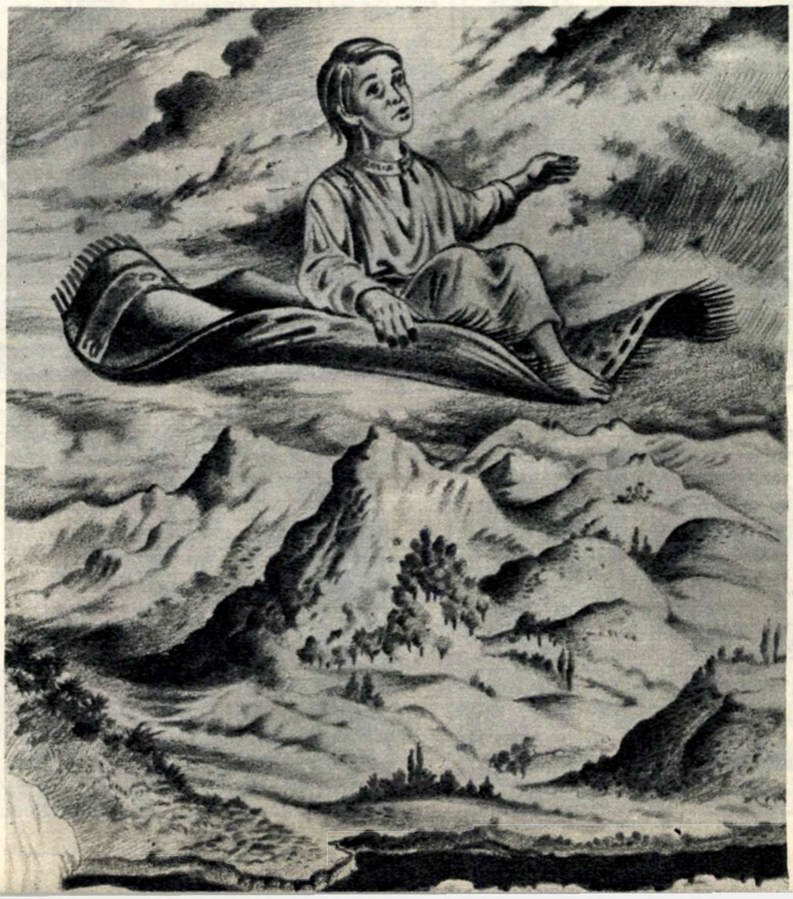

DRUMUL MIRODENIILOR

AUR ŞI MIRODENII!

IATĂ CUVINTELE MAGICE CE I-AU ÎNFIERBÎNTAT PE SPANIOLII ŞI PORTUGHEZII CARE, LA CUMPĂNA CELUI DE AL DOILEA MILENIU AL EREI NOASTRE, CĂUTAU NOI CĂI PE APĂ SPRE FABULOASA «ŢARĂ A MIRODENIILOR».

ÎN TUMULTUL ACESTOR CĂUTĂRI, EPOCĂ A AFIRMĂRII UNOR CELEBRI NAVIGATORI, AU FOST SĂVÎRŞITE ŞI CÎTEVA DIN MARILE DESCOPERIRI GEOGRAFICE. IATĂ CADRUL POVESTIRII NOASTRE AL CĂREI EROU PRINCIPAL ESTE VASCO DA GAMA, NAVIGATOR ŞI EXPLORATOR PORTUGHEZ CARE ÎN ANII 1497—1498 A DESCOPERIT «DRUMUL MARITIM SPRE INDIA» SAU CUM I S-A MAI SPUS «DRUMUL MIRODENIILOR».

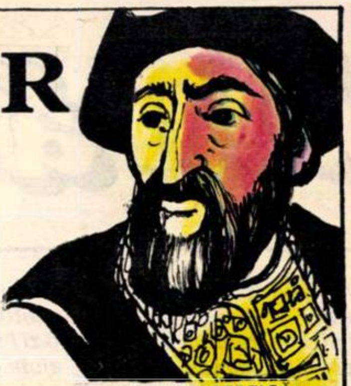

Scenariu: VAL TEBEICĂ
Ilustrații: PUIU MANU

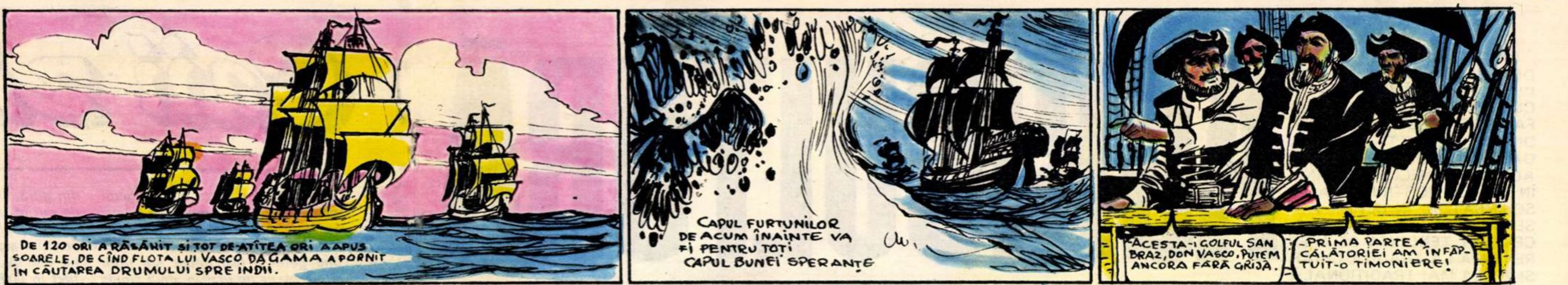

DE 120 ORI A RĂSĂRIT ŞI TOT DE-ATÎTEA ORI A APUS SOARELE, DE CÎND FLOTA LUI VASCO DA GAMA A PORNIT ÎN CĂUTAREA DRUMULUI SPRE INDII.
CAPUL FURTUNILOR DE ACUM ÎNAINTE VA FI PENTRU TOȚI CAPUL BUNEI SPERANȚE
ACESTA-I GOLFUL SAN BRAZ, DON VASCO, PUTEM ANCORA FĂRĂ GRIJĂ.
-PRIMA PARTE A CĂLĂTORIEI AM ÎNFĂPTUIT-O TIMONIERE!

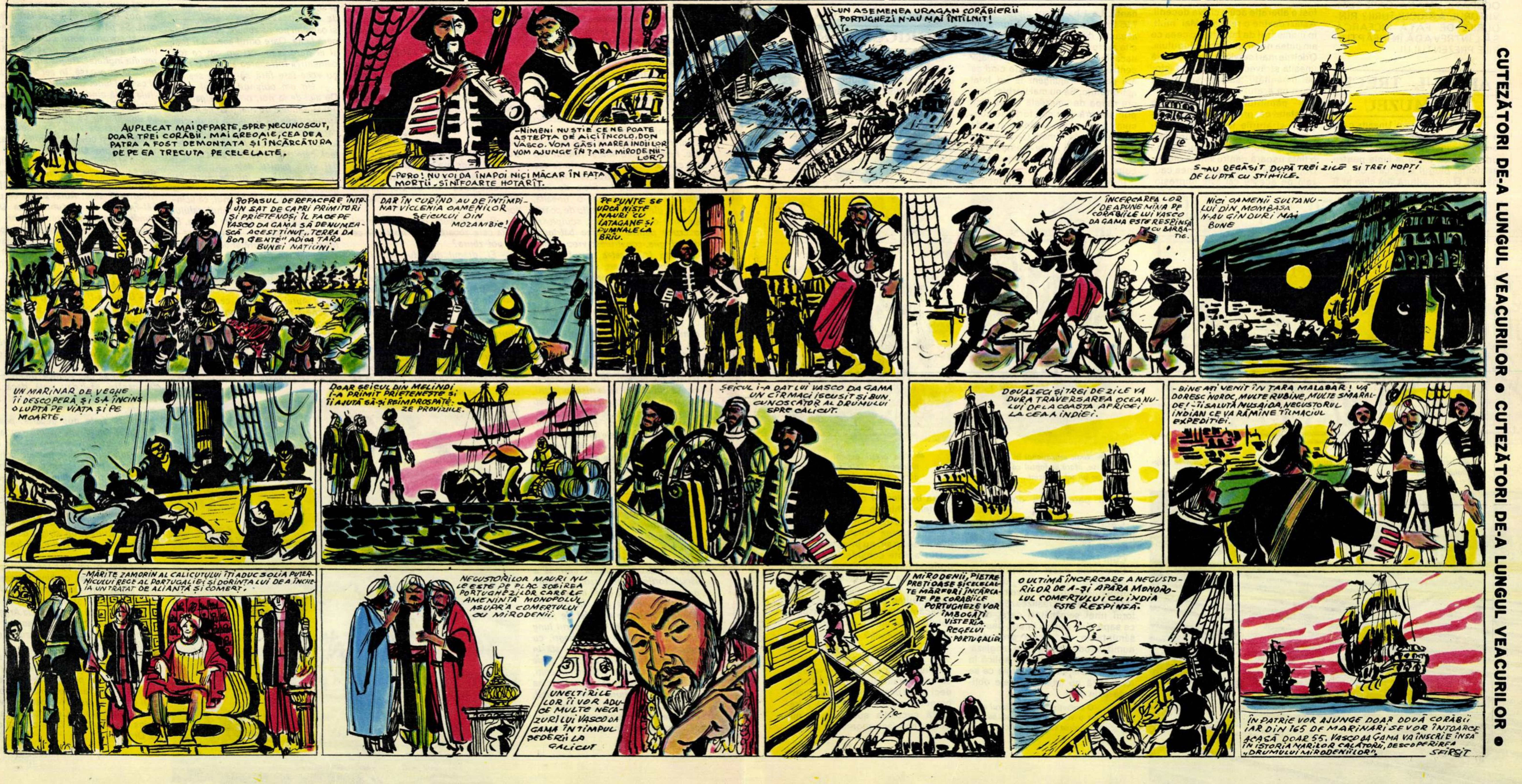

AU PLECAT MAI DEPARTE, SPRE NECUNOSCUT, DOAR TREI CORĂBII. MAI GREOAIE, CEA DE A PATRA A FOST DEMONTATĂ ŞI ÎNCĂRCĂTURA DE PE EA TRECUTĂ PE CELELALTE.
-NIMENI NU ŞTIE CE NE POATE AŞTEPTA DE AICI ÎNCOLO, DON VASCO. VOM GĂSI MAREA INDIILOR VOM AJUNGE ÎN ȚARA MIRODENIILOR?
-PERO! NU VOI DA ÎNAPOI NICI MĂCAR ÎN FAȚA MORȚII. SÎNT FOARTE HOTĂRÎT.
UN ASEMENEA URAGAN CORĂBIERII PORTUGHEZI N-AU MAI ÎNTÎLNIT!
S-AU REGĂSIT DUPĂ TREI ZILE ŞI TREI NOPȚI DE LUPTĂ CU STIHIILE.
POPASUL DE REFACERE ÎNTR-UN SAT DE CAFRI PRIMITORI ŞI PRIETENOŞI ÎL FACE PE VASCO DA GAMA SĂ DENUMEASCĂ ACEST ȚINUT „TERRA DA BOA GENTE" ADICĂ ȚARA BUNEI NAȚIUNI.
DAR ÎN CURÎND AU DE ÎNTÎMPINAT VICLENIA OAMENILOR ŞEICULUI DIN MOZAMBIC!
PE PUNTE SE URCĂ NIŞTE MAURI CU IATAGANE ŞI PUMNALE LA BRÎU.
ÎNCERCAREA LOR DE A PUNE MÎNA PE CORĂBIILE LUI VASCO DA GAMA ESTE RESPINSĂ CU BĂRBĂȚIE.
NICI OAMENII SULTANULUI DIN MOMBASA N-AU GÎNDURI MAI BUNE
UN MARINAR DE VEGHE ÎI DESCOPERĂ ŞI S-A ÎNCINS O LUPTĂ PE VIAȚĂ ŞI PE MOARTE.
DOAR ŞEICUL DIN MELINDI I-A PRIMIT PRIETENEŞTE ŞI ÎI AJUTĂ SĂ-ŞI REÎMPROSPĂTEZE PROVIZIILE.
ŞEICUL I-A DAT LUI VASCO DA GAMA UN CÎRMACI ISCUSIT ŞI BUN CUNOSCĂTOR AL DRUMULUI SPRE CALICUT.
DOUĂZECI ŞI TREI DE ZILE VA DURA TRAVERSAREA OCEANULUI DE LA COASTA AFRICII LA CEA A INDIEI.
-BINE AȚI VENIT ÎN ȚARA MALABAR! VĂ DORESC NOROC, MULTE RUBINE, MULTE SMARALDE! -ÎI SALUTĂ MUSAIDA, NEGUSTORUL INDIAN CE VA RĂMÎNE TÎLMACIUL EXPEDIȚIEI.
-MĂRITE ZAMORIN AL CALICUTULUI ÎȚI ADUC SOLIA PUTERNICULUI REGE AL PORTUGALIEI ŞI DORINȚA LUI DE A ÎNCHEIA UN TRATAT DE ALIANȚĂ ŞI COMERȚ.
NEGUSTORILOR MAURI NU LE ESTE PE PLAC SOSIREA PORTUGHEZILOR CARE LE AMENINȚĂ MONOPOLUL ASUPRA COMERȚULUI CU MIRODENII.
UNELTIRILE LOR ÎI VOR ADUCE MULTE NECAZURI LUI VASCO DA GAMA ÎN TIMPUL ŞEDERII LA CALICUT
MIRODENII, PIETRE PREȚIOASE ŞI CELELALTE MĂRFURI ÎNCĂRCATE PE CORĂBIILE PORTUGHEZE VOR ÎMBOGĂȚI VISTERIA REGELUI PORTUGALIEI
O ULTIMĂ ÎNCERCARE A NEGUSTORILOR DE A-ŞI APĂRA MONOPOLUL COMERȚULUI CU INDIA ESTE RESPINSĂ.
ÎN PATRIE VOR AJUNGE DOAR DOUĂ CORĂBII IAR DIN 165 DE MARINARI SE VOR ÎNTOARCE ACASĂ DOAR 55. VASCO DA GAMA VA ÎNSCRIE ÎNSĂ ÎN ISTORIA MARILOR CĂLĂTORII, DESCOPERIREA „DRUMULUI MIRODENIILOR".
SFÎRŞIT

AGRICULTURĂ

SĂ TOT FIE VREO ZECE MII DE ANI DE CÎND OMUL A ÎNCEPUT SĂ ARE PĂMÎNTUL ȘI SĂ CULTIVE PLANTELE.DE ATUNCI FAȚA AGRICULTURII S-A MODIFICAT ÎN MULTE PRIVINȚE. DAR PRINCIPIILE EI DE BAZĂ AU RĂMAS NECLINTITE PÎNĂ ÎN VEACUL NOSTRU ATOATESCHIMBĂTOR. ÎN ULTIMII ANI SE MANIFESTĂ MEREU MAI ACCENTUAT TENDINȚA DE A SE RENUNȚA LA TRADIȚIE CHIAR ȘI ÎN CEA MAI TRADIȚIONALĂ OCUPAȚIE UMANĂ. CARE ESTE VIITORUL AGRICULTURII? RÎNDURILE DE FAȚĂ ÎNCEARCĂ SĂ-L ÎNTREVADĂ ÎN ÎNFĂPTUIRILE PREZENTULUI.

ARATUL TRECE LA MUZEU

Momentul e solemn. Unealta care a fost poate cea mai credincioasă omului, constituind milenii în șir principala sa armă în lupta pentru existență, plugul e pe cale de a fi părăsit. O agricultură fără plug ar fi fost o aberație acum cîteva decenii. Astăzi devine o realitate. Mai mult, în momentul de față are loc ceea ce am putea numi «procesul plugului». Oricît de mari servicii a adus această unealtă străveche de-a lungul istoriei umanității, savanții subliniază acum că aratul a cauzat mari pierderi pămîntului. Specialiștii au constatat că, prin răsturnarea brazdelor, straturile fertile sînt îngropate, în timp ce se aduc la suprafață altele, sterile. Astfel, solul devine o țintă ușoară pentru vînt și ploaie. După unele calcule, eroziunea cauzată pe aceste căi este impresionantă. La 1 ha se pot pierde anual 7,05 tone de humus. Dacă înmulțim această cifră cu 1 457 000 000 ha, cîte au fost cultivate în anul 1965 și dacă facem un calcul aproximativ pentru cei 10 000 de ani de cînd se ară pămîntul ajungem la un total astronomic. Să nu mai vorbim despre risipa de umezeală ce se face prin arătură. Dar cîtă forță se consumă pentru răsturnarea a sute de mii de tone de pămînt! Ce cheltuieli de combustibil! Toate acestea afectează serios bugetul viitoarei recolte.

În fața atîtor argumente, domnia aratului pare să se apropie de sfîrșit...

Căci e posibil să semănăm plante și cereale fără a mai ara pămîntul!

Cum?

Semănînd direct în miriște, în urma culturii precedente, după ce buruienile au fost distruse cu ierbicide. **Aceasta se realizează cu ajutorul unei semănători care, după ce sapă mici șanțuri în sol, depune sămînța în ele. Acest procedeu, numit «sod-seeding» (în engleză: semănatul în miriște) se aplică în S.U.A., Italia, iar producțiile ce se realizează nu diferă de cele obținute prin arat.**

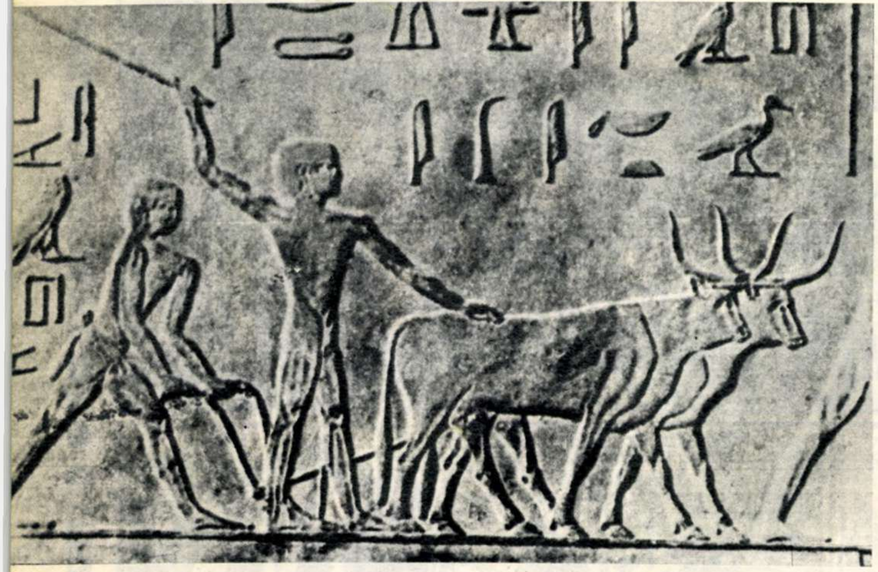

▲ *Istoria folosirii plugului începe cu mult înaintea reprezentării lui în arta egipteană antică.*

▲ *Nimic senzațional în aceste narcise, afară de faptul că au crescut pe un sol artificial...*

▲ *Prin acești pepeni suspendați, hidroponia întrece cu mult legendarele grădini ale Semiramidei.*

◀ *O ocupație pe care viitorul apropiat o va face să devină banală: prepararea solului artificial.*

MAMUTUL FACE AGRICULTURĂ

În egală măsură interesul cercetătorilor se concentrează asupra unei probleme cel puțin tot atît de arzătoare: distrugerea buruienilor. Oricine știe ce pericol prezintă acestea pentru culturile agricole, mai ales dacă ne gîndim că din cauza lor și a altor dăunători recoltele de grîu pe glob scad cu pînă la 35 la sută. Lupta cu buruienile beneficiază și ea de mijloace moderne. Prășitul chimic — distrugerea buruienilor cu ajutorul substanțelor chimice — are unele inconveniente (să amintim doar faptul că acumularea acestor substanțe toxice, ani în șir, nu priește solului).

Din aceste considerente a fost preferat plivitul cu ajutorul... focului. E vorba de o mașină tractată, avînd un rezervor cu combustibil gazos (butan, propan) și care aplică o flacără printre rînduri, deasupra solului, distrugînd buruienile.

Ce se întîmplă?

Aplicarea unei temperaturi ridicate — 1 200°C — asupra tulpinii buruienii face ca sucurile vegetale să se supraîncălzească, să fiarbă, deci să se dilate și să spargă membranele celulare. Or, odată întreruptă circulația substanțelor nutritive, buruiana moare. O aseme-

FĂRĂ PLUG

de N. MARIȘ

nea mașină «prășește» pe mai multe rînduri odată și are 20 de astfel de «sape cu foc». Lățimea totală a frontului de lucru ajunge pînă la 7 m. Datorită acestor dimensiuni ea a fost denumită sugestiv «mamutul». Acest mamut modern e folosit cu succes și la «păscutul» miriștilor după recoltare. Limbilor sale de foc nu-i scapă nimic. Pînă și semințele buruienilor, dacă se află la o adîncime nu prea mare, sînt distruse.

PLANTELE RENUNȚĂ LA SOL

Dacă în ultimii ani agricultura modernă a început să se dispenseze tot mai mult de mijloacele și metodele tradiționale, nu e de mirare că mai nou se pune problema renunțării pînă și la... pămînt.

Hidroponia. Nu cunoașteți? Este numele agriculturii fără sol.

Plantele pot crește în absența pămîntului. O instalație hidroponică presupune un sol artificial, creat de om. El poate fi: nisipul, rocile poroase de origine vulcanică, pietrișul, cărămida pisată, pînă și spărturile de... marmură. Cel mai nou «pămînt» descoperit este *vermiculitul*, reziduul unor procese de producție. Este o sare complexă de aluminiu, magneziu și fier a acidului silicic. Nu a fost însă uitat nici pămîntul de... plastic (granule de polisterol), care deține o poziție ideală în noua hartă a «solurilor» hidroponice. Aceste substraturi se depun în bazine de ciment cu o lungime de pînă la 100 m și o lățime de 1 m. Adîncimea poate fi de 20 cm. După ce plantele se răsădesc pe acest «pămînt», ele sînt alimentate cu apă în care au fost dizolvate toate sărurile și substanțele necesare creșterii plantelor. Alimentarea pe această cale se face după niște «rețete» foarte exacte. Amestecul era controlat tot timpul prin probe de laborator.

PRO ȘI CONTRA

Cîteva argumente în favoarea hidroponiei:

Administrarea substanțelor chimice (îngrășăminte, ierbicide etc.) are un efect aproape instantaneu, deoarece gradul de permeabilitate a apei este cu mult superior pămîntului.

Recoltele sînt pînă și de... 20 de ori mai mari față de producțiile obișnuite.

Atît seceta cît și excesul de umiditate sînt eliminate.

Dispar buruienile, unul dintre marile «of-uri» ale agriculturii, și deci plivitul, iar bolile plantelor pot fi combătute cu cea mai mare promptitudine prin dizolvarea «medicamentelor» în amestecul nutritiv.

Rotația culturilor este eliminată complet, instalația hidroponică putînd funcționa practic fără întrerupere și, în anumite condiții, indiferent de anotimp.

Posibilitatea de a se obține concentrația dorită de substanțe nutritive permite realizarea unor densități uriașe: pe 1 m² au fost «înghesuite» 840 de ridichi, iar la garoafe s-au obținut 320 de flori pe m².

«Clientela» culturii hidroponice e foarte numeroasă: toată gama de legume, flori, plante oleaginoase, furajere, pomi fructiferi etc.

Cu toate acestea hidroponia pătrunde încă destul de anevoios în imperiul agriculturii. Aceasta în primul rînd deoarece cultura fără sol este deocamdată destul de costisitoare. Amenajarea unor mari unități comportă în mod obligatoriu laboratoare, stații de pompare a amestecurilor nutritive, instalații care amintesc de industrie. În plus, exploatarea culturilor hidroponice pretinde cunoștințe dezvoltate, așadar un mare număr de specialiști. Din cauza lipsei «solului», plantele pot absorbi în mod preferențial anumite substanțe, în dauna celorlalte. Aceasta le poate duce la suprasaturare și chiar la «indigestie». De aceea este necesară continua supraveghere a «apetitului» plantelor, astfel ca, în urma analizelor efectuate în laborator, să se poată interveni la momentul oportun.

În ciuda acestor amendări, hidroponia se dovedește pe zi ce trece tot mai competitivă. Încă de pe acum în numeroase țări (S.U.A., Franța, R.F. a Germaniei etc.) ea cîștigă tot mai mult simpatia agricultorilor. La proporții industriale ea rămîne formula ideală a agriculturii de mîine.

HOWARD
ROTAVATOR
ROTAVATOR

Mașina universală care înlocuiește plugul — un crîmpei din ziua de mîine a agriculturii. ▶

VACANTELE UNUI TINAR liniștit

POVESTIRE DE ION CORNELIU   DESENE: V. BACIU

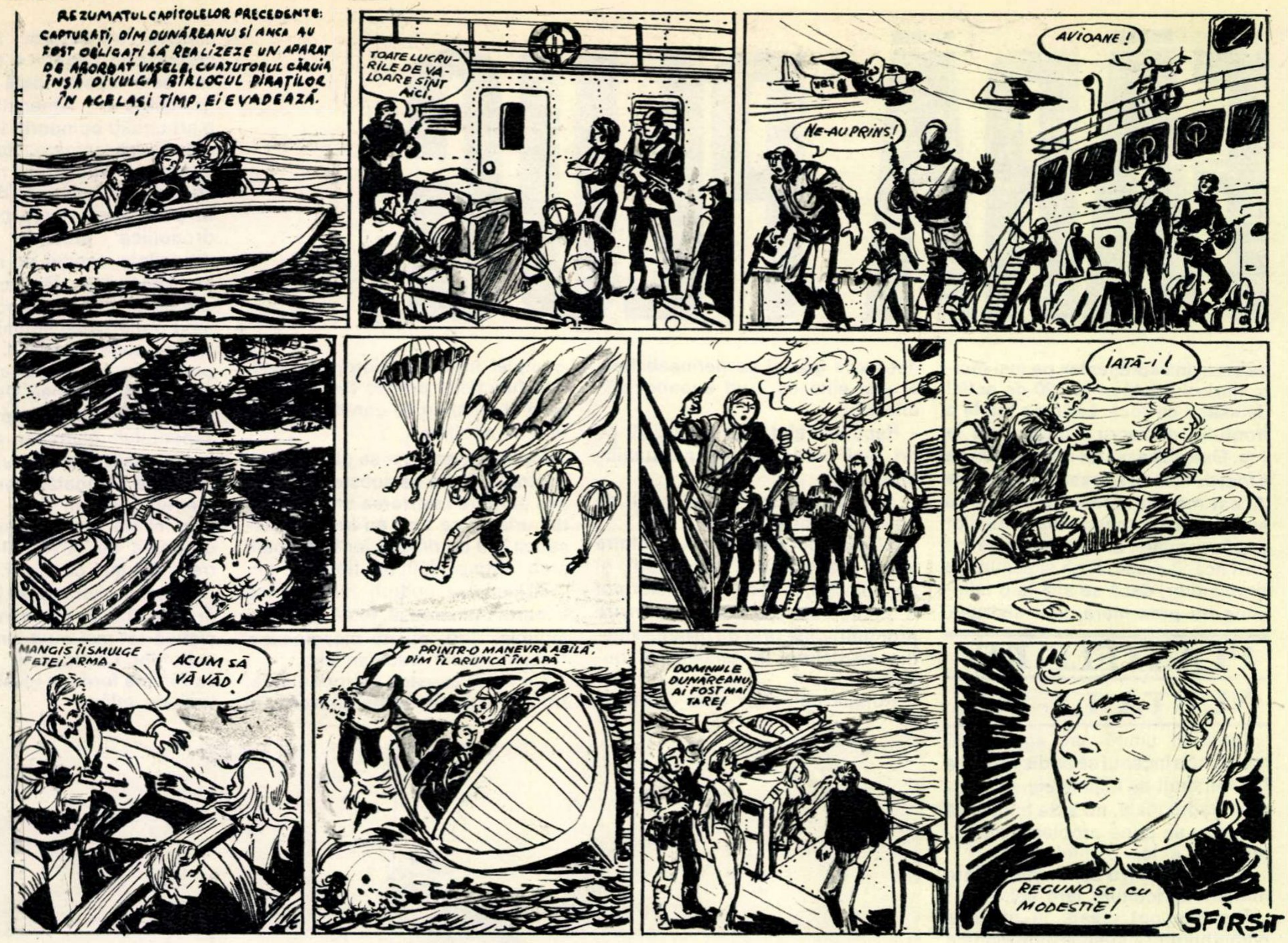
REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE: CAPTURAȚI, DIM DUNĂREANU ȘI ANCA AU FOST OBLIGAȚI SĂ REALIZEZE UN APARAT DE ABORDAT VASELE, CU AJUTORUL CĂRUIA ÎNSĂ DIVULGĂ BÎRLOGUL PIRAȚILOR. ÎN ACELAȘI TIMP, EI EVADEAZĂ.
TOATE LUCRURILE DE VALOARE SÎNT AICI.
AVIOANE!
NE-AU PRINS!
IATĂ-I!
MANGIS ÎI SMULGE FETEI ARMA.
ACUM SĂ VĂ VĂD!
PRINTR-O MANEVRĂ ABILĂ, DIM ÎL ARUNCĂ ÎN APĂ.
DOMNULE DUNĂREANU, AI FOST MAI TARE!
RECUNOSC CU MODESTIE!
SFÎRȘIT

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

ROMAN FOILETON

• OSTROVUL LUPILOR • **190**

După un sfert de ceas, Prințul își făcu apariția și se adresă celor doi băieți, vîrîndu-și revolverul în tocul de piele ce-l purta la șold:

— Păsările au zburat printr-o fereastră din spatele casei... Probabil că au sărit peste zid. Ceilalți îi urmăresc, adăugă el, făcîndu-i semn Scatiului și lui Babușcă să-l urmeze. Să mergem băieți. Tovarășul colonel Alexandru o să fie bucuros să vă vadă.

— Tovarășul colonel Alexandru? întrebă mirat Scatiul. Cine e tovarășul colonel Alexandru?

— O surpriză, zîmbi Prințul, făcîndu-și loc prin mulțimea adunată în fața casei și îndreptîndu-se spre mașină.

În curînd, cei doi băieți, instalați pe pernele confortabile ale mașinii, zburau literalmente pe străzile întortocheate ale portului, printre căsuțele înecate în verdeață.

— Ce face Spic, nene Prințule? întrebă Scatiul, luîndu-și privirea de pe un imens pachebot alb, ce aluneca tăcut și masiv printre case. S-a înzdrăvenit?

O umbră trecu prin ochii Prințului.

— Nu, spuse el, cu un glas ce le păru băieților că tremură ușor. Astăzi va fi operat a doua oară. Unul din gloanțe i s-a oprit lîngă inimă. Da, viața lui Spic atîrnă de un fir de păr.

Cu un scrîșnet asurzitor de frîne, mașina coti în plină viteză și se angajă pe un bulevard asfaltat, străjuit de blocuri svelte, multicolore.

— Putem să-l vedem și noi? întrebă Scatiul cu o voce stinsă, abia auzită.

— Desigur, răspunse Prințul. Cred că tovarășul colonel Alexandru nu o să aibă nimic împotrivă.

Peste cîteva clipe, mașina opri brusc, în fața unei clădiri înalte, dreptunghiulare. La ușa de intrare, un ostaș cu șapcă cu banderolă roșie și mănuși albe, făcea de gardă. Cînd Prințul urmat de cei doi băieți coborî din mașină, ostașul luă poziția de drepți. Prințul îi răspunse la salut și peste puțin timp, Scatiul și Babușcă se aflau într-un lift uriaș, ce străbătea etaj după etaj, cu o viteză ce li se păru celor doi băieți fantastică.

După ce coborîră din lift, băieții străbătură un culoar lung, acoperit cu un covor de pluș roșu. Ici, colo, telefoanele zbîrnîiau, și se auzea țăcănitul sacadat al mașinilor de scris. În sfîrșit, Prințul deschise o ușă capitonată și cei doi băieți se pomeniră într-o anticameră elegantă, cu draperii albastre, de pluș, la ferestre. La intrarea lor un ofițer, care stătea la un birou încărcat de telefoane, se ridică nedumerit în picioare:

— Cosma, îi spuse Prințul. Trebuie să-i raportez ceva urgent, tovarășului colonel... Anunță-l c-au sosit Scatiul și Babușcă.

Cosma holbă ochii la cei doi băieți cu hainele murdare și cu fețele pline de funingine, și îngăimă, cu o limbă ce i se împleticea în gură:

— Sca... Scatiul și Ba... Babușcă? La... la tovarășul... colonel Alexandru? Ei drace, adăugă el înghițind în sec și încheindu-și gulerul vestonului. Am trăit s-o văd și pe asta. Dar de unde i-ai scos pe ăștia, Velicule? Dintr-un coș de vapor?

Și întorcîndu-se brusc, Cosma dispăru pe o ușă alăturată, închizînd-o cu grijă după el. Scatiul și Babușcă așteptau emoționați,

• UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR •

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

Vizitatorul: — Nu aveţi în comuna dumneavoastră nici o statuie. Cum, aici nu s-a născut nici un om mare?
Băiatul: — Nu, aici s-au născut totdeauna numai copii mici.

Desen de ADRIAN ANDRONIC

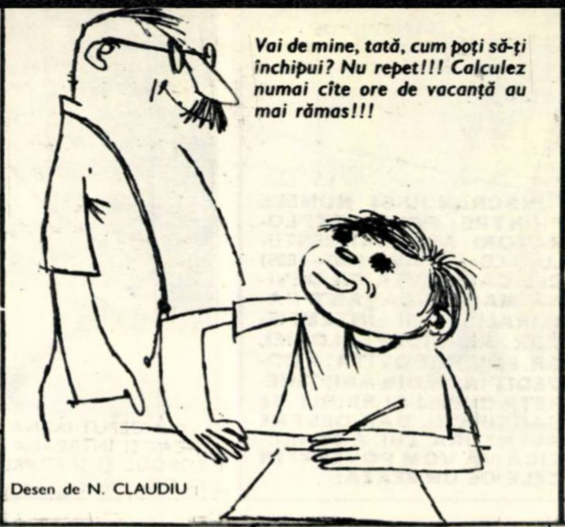
Vai de mine, tată, cum poţi să-ţi închipui? Nu repet!!! Calculez numai cîte ore de vacanţă au mai rămas!!!

Desen de N. CLAUDIU

Fără cuvinte

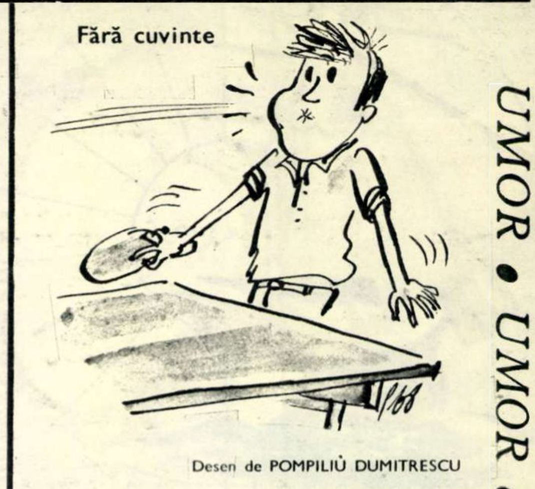
Desen de POMPILIU DUMITRESCU

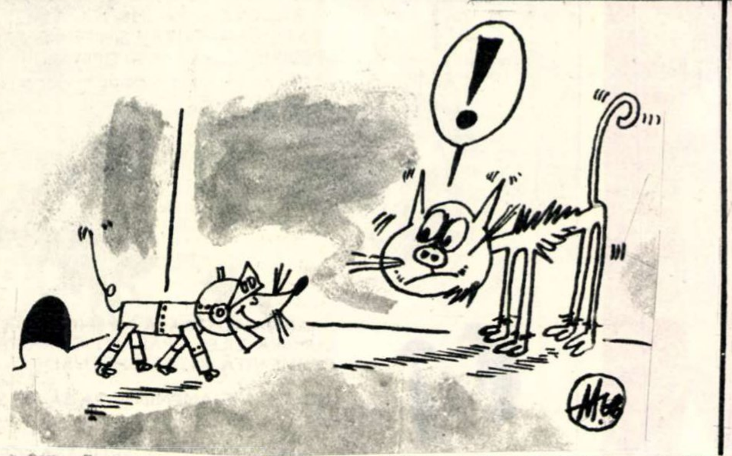

Desen de N. CORNELIU

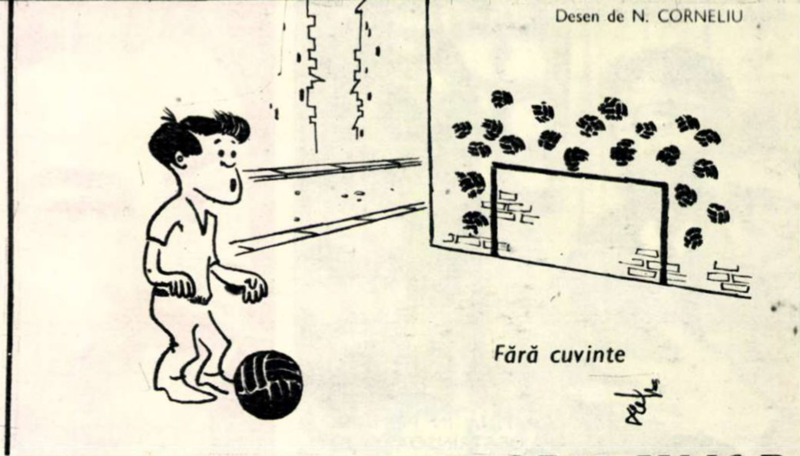
Fără cuvinte

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

• UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR •

• OSTROVUL LUPILOR • 191

mușcîndu-și buzele în tăcere. Apoi ușa se deschise brusc și colonelul Alexandru apăru:

— Nenea Vlad! strigară bucuroși, într-un cor, cei doi băieţi, întorcînd privirile spre Prinţ. Păi bine, dumnealui este nenea Vlad!

— Căpitanul Vlad nu există! le spuse rîzînd Vlad, în timp ce le strîngea mîinile, e pur și simplu un nume pe care l-am ales ca să pot conduce personal afacerea asta blestemată. Ei, ce se-aude, Velicule, adăugă el, întorcîndu-se spre Prinţ. Aţi lămurit povestea cu împușcăturile?

— Cred că Scatiul și Babușcă vă pot lămuri mai bine, răspunse Velicu. Au fost doar acolo. Le-au alunecat din nou printre degete, Vînătorului și Bărbosului.

— Formidabili băieţi, murmură Vlad, bătîndu-i cu admiraţie pe umeri. Veniţi, veniţi să-mi povestiţi tot, adăugă el, invitîndu-i în

• OSTROVUL LUPILOR • 192

cabinetul său, în timp ce rîdea cu poftă. Ha, ha, ha, vasăzică i-aţi tras din nou pe sfoară?

Peste cîteva clipe, instalaţi în fotoliile din cabinetul colonelului, Scatiul și Babușcă îi povesteau cu respiraţia tăiată noile peripeţii prin care trecuseră. Îi amintiră printre altele și de descoperirea lor în legătură cu Panait.

— Da, aveţi dreptate, băieţi, le spuse gînditor Vlad, cînd băieţii își încheiară povestirea. Aţi ghicit: Panait este «Rîma de Mare». Adevăratul Panait a fost asasinat în trenul care îl aducea la noua sa slujbă, de la București aici. Acum trei luni...

Scatiul și Babușcă îngheţaseră.

— Dar nu pe el îl căutam noi în primul rînd, continuă pe același ton Vlad. V-amintiţi de ceasurile de aur de la Ostrovul lupilor?

— Desigur, răspunse cu însufleţire Scatiul. Ceasurile din valiza galbenă. Ceasurile acestea trebuiau să ajungă la cineva, cineva care să înjghebe cu ajutorul lor o reţea de spionaj. Pe noi ne interesează în primul rînd acel... «cineva».

— Și-o să-l prinzi, nene Vlad? întrebă Babușcă, deschizînd deodată niște ochi mari și verzi.

— Desigur, chiar mîine dimineaţă o să-l prindem pe șlepul care a eșuat la Cotul Pisicii. Pentru asta am pregătit o piesă grozavă, cu mai multe roluri, adăugă Vlad, zîmbind. V-am distribuit și pe voi în două roluri principale.

Scatiul și Babușcă se priviră mîndri, în tăcere.

— Ce-avem de făcut, nene Vlad? întrebă Scatiul ridicîndu-se cu un aer grav în picioare.

Vlad îi fixă lung pe cei doi băieţi și-apoi le spuse încet, pe un ton misterios:

— Veţi părăsi la noapte portul, plecînd spre casă... De barca voastră, veţi găsi remorcată o altă barcă. E barca brigadierului Onufrie de la voi din sat. De altfel el o să fie în port și-o să vă roage s-o duceţi acasă... și vîsliţi fără grijă. De data aceasta Vînătorul și Bărbosul vor căpăta ce li se cuvine.

(VA URMA)

TEMERARII DE PE BELGICA

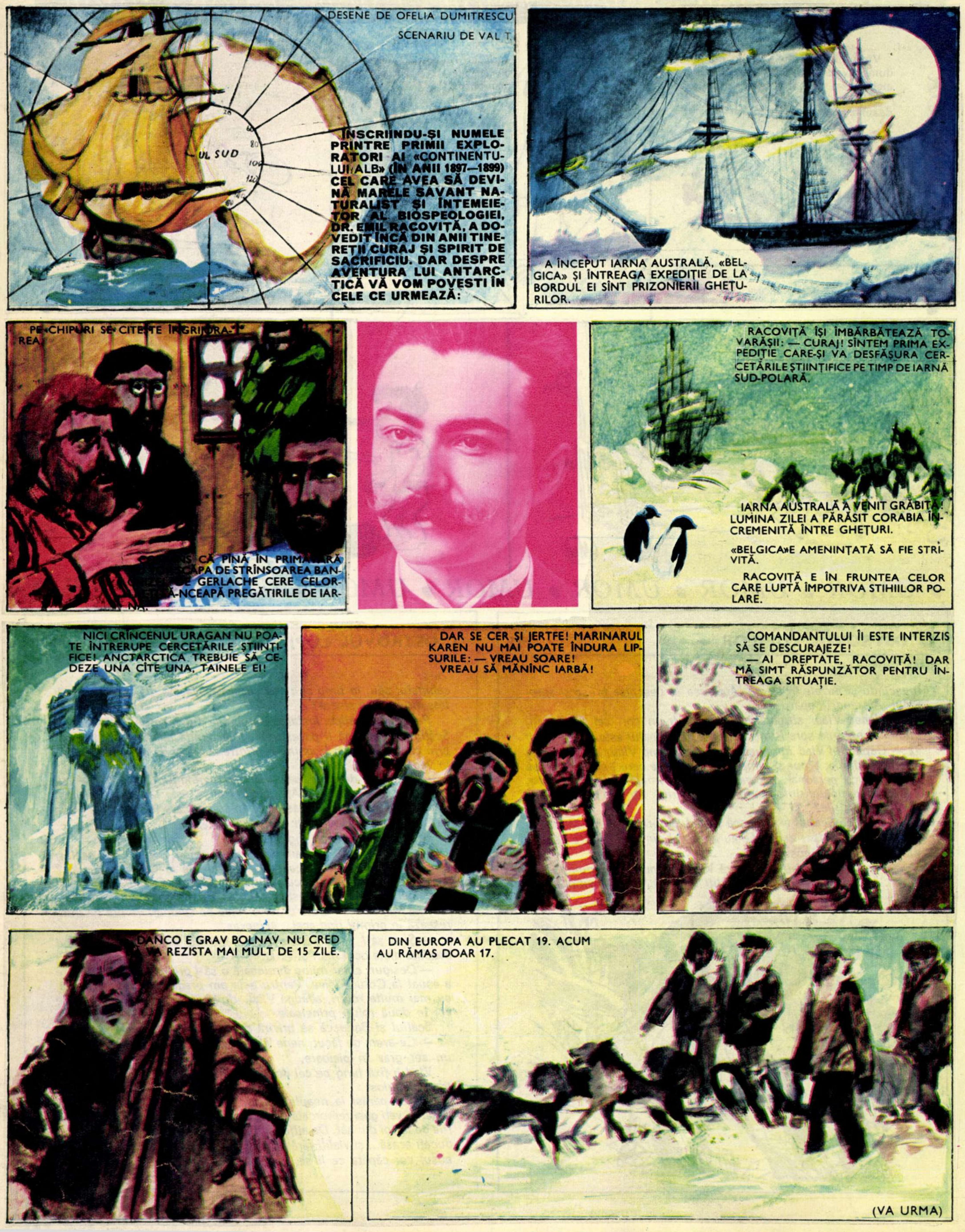
DESENE DE OFELIA DUMITRESCU

SCENARIU DE VAL T.

UL SUD
ÎNSCRIINDU-ȘI NUMELE PRINTRE PRIMII EXPLORATORI AI «CONTINENTULUI ALB» (ÎN ANII 1897—1899) CEL CARE AVEA SĂ DEVINĂ MARELE SAVANT NATURALIST ȘI ÎNTEMEIETOR AL BIOSPEOLOGIEI, DR. EMIL RACOVIȚĂ, A DOVEDIT ÎNCĂ DIN ANII TINEREȚII CURAJ ȘI SPIRIT DE SACRIFICIU. DAR DESPRE AVENTURA LUI ANTARCTICĂ VĂ VOM POVESTI ÎN CELE CE URMEAZĂ:
A ÎNCEPUT IARNA AUSTRALĂ, «BELGICA» ȘI ÎNTREAGA EXPEDIȚIE DE LA BORDUL EI SÎNT PRIZONIERII GHEȚURILOR.
PE CHIPURI SE CITEȘTE ÎNGRIJORAREA.
[illegible]NS CĂ PÎNĂ ÎN PRIMĂVARĂ [illegible]SCAPĂ DE STRÎNSOAREA BAN[illegible] DE GERLACHE CERE CELOR[illegible]Ă-NCEAPĂ PREGĂTIRILE DE IARNA.
RACOVIȚĂ ÎȘI ÎMBĂRBĂTEAZĂ TOVARĂȘII: — CURAJ! SÎNTEM PRIMA EXPEDIȚIE CARE-ȘI VA DESFĂȘURA CERCETĂRILE ȘTIINȚIFICE PE TIMP DE IARNĂ SUD-POLARĂ.
IARNA AUSTRALĂ A VENIT GRĂBITĂ! LUMINA ZILEI A PĂRĂSIT CORABIA ÎNCREMENITĂ ÎNTRE GHEȚURI.
«BELGICA» E AMENINȚATĂ SĂ FIE STRIVITĂ.
RACOVIȚĂ E ÎN FRUNTEA CELOR CARE LUPTĂ ÎMPOTRIVA STIHIILOR POLARE.
NICI CRÎNCENUL URAGAN NU POATE ÎNTRERUPE CERCETĂRILE ȘTIINȚIFICE! ANCTARCTICA TREBUIE SĂ CEDEZE UNA CÎTE UNA, TAINELE EI!
DAR SE CER ȘI JERTFE! MARINARUL KAREN NU MAI POATE ÎNDURA LIPSURILE: — VREAU SOARE! VREAU SĂ MĂNÎNC IARBĂ!
COMANDANTULUI ÎI ESTE INTERZIS SĂ SE DESCURAJEZE!
— AI DREPTATE, RACOVIȚĂ! DAR MĂ SIMT RĂSPUNZĂTOR PENTRU ÎNTREAGA SITUAȚIE.
DANCO E GRAV BOLNAV. NU CRED VA REZISTA MAI MULT DE 15 ZILE.
DIN EUROPA AU PLECAT 19. ACUM AU RĂMAS DOAR 17.

(VA URMA)

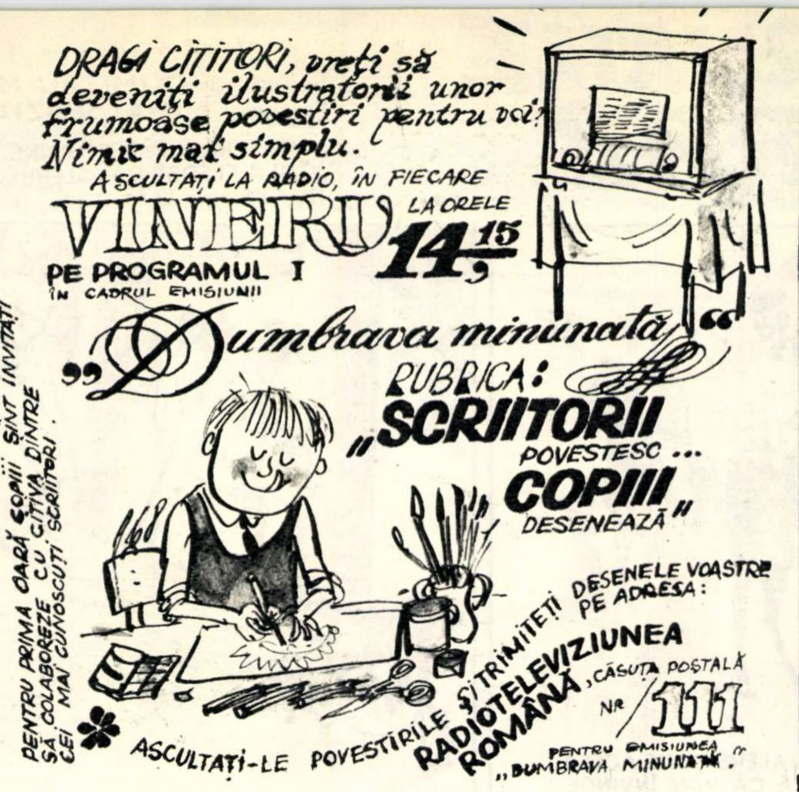

DRAGI CITITORI, vreți să deveniți ilustratorii unor frumoase povestiri pentru voi? Nimic mai simplu.

ASCULTAȚI LA RADIO, ÎN FIECARE VINERI LA ORELE 14,15 PE PROGRAMUL I ÎN CADRUL EMISIUNII „Dumbrava minunată" RUBRICA: „SCRIITORII POVESTESC... COPIII DESENEAZĂ"

PENTRU PRIMA OARĂ COPIII SÎNT INVITAȚI SĂ COLABOREZE CU CÎTIVA DINTRE CEI MAI CUNOSCUȚI SCRIITORI.

ASCULTAȚI-LE POVESTIRILE ȘI TRIMITEȚI DESENELE VOASTRE PE ADRESA: RADIOTELEVIZIUNEA ROMÂNĂ, CĂSUȚA POSTALĂ NR/111 PENTRU EMISIUNEA „DUMBRAVA MINUNATĂ".

PE VALEA TROTUȘULUI — FOTO: Gh. VINTILĂ

ÎN DELTA DUNĂRII

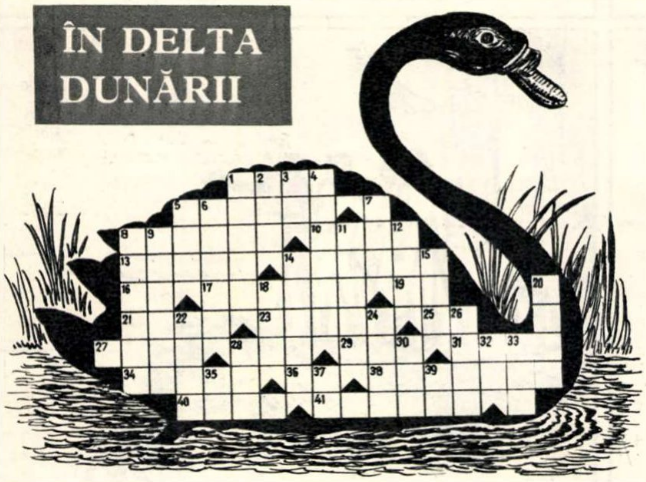

ORIZONTAL: 1) Bogăția de seamă a Deltei. 5) Biolog român, mare cercetător al Deltei, care ne-a lăsat opere importante privind exploatarea bogățiilor ei. 8) Sînt reprezentate în Deltă în special prin zăvoaiele de sălcii și plopi și renumitele rezervații naturale cu lemn de esență tare de la Letea și Caraorman. 10) Pește cu frecvență mare în bălțile și ghiolurile Deltei. 13) Localitate balneară cu... gust nu prea plăcut! 14) Monument al naturii, tipic reprezentant al faunei din Deltă. 16) Pe el, Grivei! 17) Turme. 19) Elena Petrescu. 21) De exemplu «Cîntecul Deltei» de Elly Roman (pl.) 23) A se alătura. 25) Coadă de caras! 27) Cel mai valoros pește din Deltă. 28) Grădini cu struguri întîlnite și acestea în Deltă (sing.) 29) Fir. 31) Cîine sălbatic, apărut recent la noi, îmbogățind fauna Deltei. 34) Cîrlig pentru undiță. 38) Sat de pescari în Deltă, în apropierea brațului Sf. Gheorghe. 40) ...orman, pădure de la care își trage numele satul pescăresc așezat pe cel mai înalt grind al Deltei. 41) Cabană situată lîngă ceatalul Sf. Gheorghe într-una dintre cele mai pitorești regiuni ale Deltei.

VERTICAL: 1) Îmbrăcăminte (pop.) 2) Dumitale. 3) Udrea Paul. 4) Mal înalt și abrupt al mării. 5) ...Kaleh, insula de pe Dunăre care va fi... mutată! 6) Sora jderului, mai răspîndită în Deltă și bălțile Dunării (pl.) 7) Nume feminin. 8) Flamingi, lopătari, pelicani, cormorani, lebede, egrete, sînt cîteva din sutele de specii întîlnite în Deltă. 9) Reprezentare în artele plastice a zeului Cupidon. 11) Păsări din țările calde care vizitează Delta. 12) ...ale lui Marte, la Romani. 14) Insulă complexă a Deltei, cu o renumită pădure cu aspect tropical, declarată rezervație naturală. 15) Acoperă 80% din suprafața Deltei. 18) Paradis al păsărilor, cum e considerată Delta (fig.) 20) Principalul vînat cu pene din Deltă. 22) Institutul de proiectări telecomunicații. 24) Oraș în U.R.S.S. 26) Lipsite de apă. 28) Exclamație. 30) Nu altfel. 32) Ornament în arhitectură. 35) Radiu. 37) Dimpotrivă. 39) 365 zile.

Dicționar la îndemînă: ATIG, VUR, OVA.

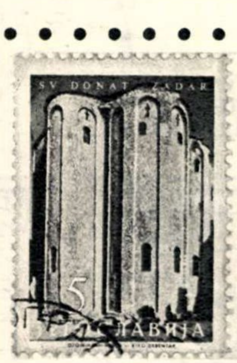

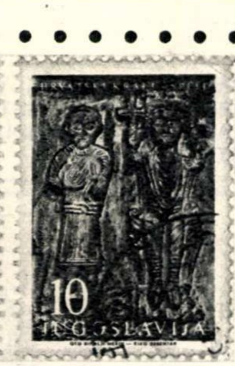

DE CURÎND POȘTA JUGOSLAVĂ A PUS ÎN CIRCULAȚIE O EMISIUNE DE MĂRCI POȘTALE ILUSTRÎND DIFERITE MONUMENTE DE ARTĂ, DIN CARE VĂ PREZENTĂM CÎTEVA.

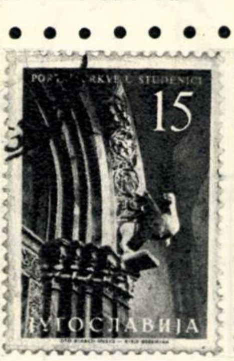

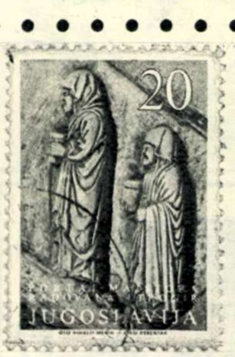

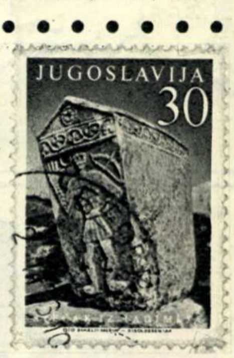

SÎNTEȚI BUN ASTRONOM?

Azi la ora 12 noaptea la București plouă și este vînt puternic. Buletinul meteorologic indică însă deplasarea în direcția țării noastre a unui val de aer cald din direcția Mediteranei. În aceste condiții, ce credeți, peste 72 de ore este posibil să fie timp frumos, cu soare?

AUTOMOBILE DIN MATERIAL PLASTIC

Expoziția «Materialele plastice în domeniul circulației», care a avut loc la Nürnberg, a exercitat un efect fascinant asupra vizitatorilor. S-au putut vedea automobile elegante din material plastic. Bornele reflectorizante de la marginea șoselelor nu vor mai fi periculoase în cazul unei ciocniri, căci fiind de asemenea din material plastic vor ceda la orice atingere iar ulterior își vor relua poziția inițială. În cele din urmă există și huse pentru protejarea capitonajului mașinii, care pot «respira» și care asigură călătorilor o răcoare plăcută chiar și în zilele toride de vară.

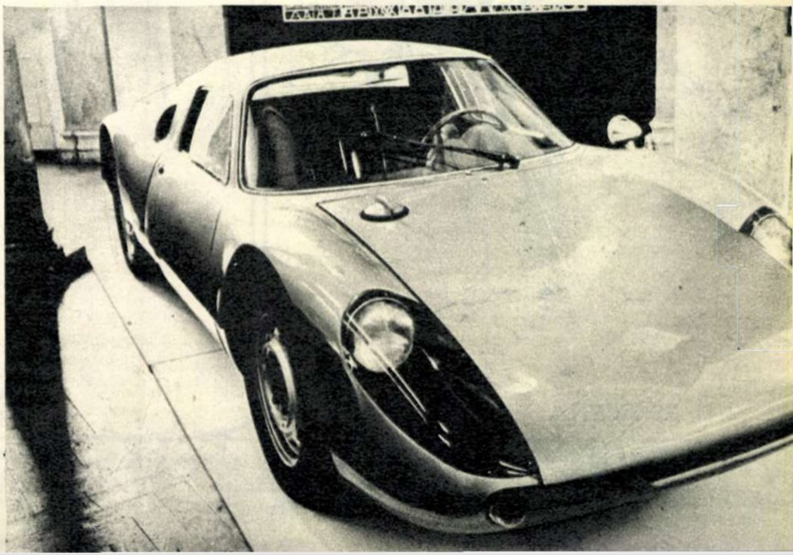

GIUVAIERURILE LUI BASARAB

Scenariu: **DUMITRU M. ION**
Desene: **MIHAI SÎNZIANU**

UN STRĂIN FUSESE PRINS. SE DOVEDI A FI FOST CAVALERUL FLEURS DE LYS.

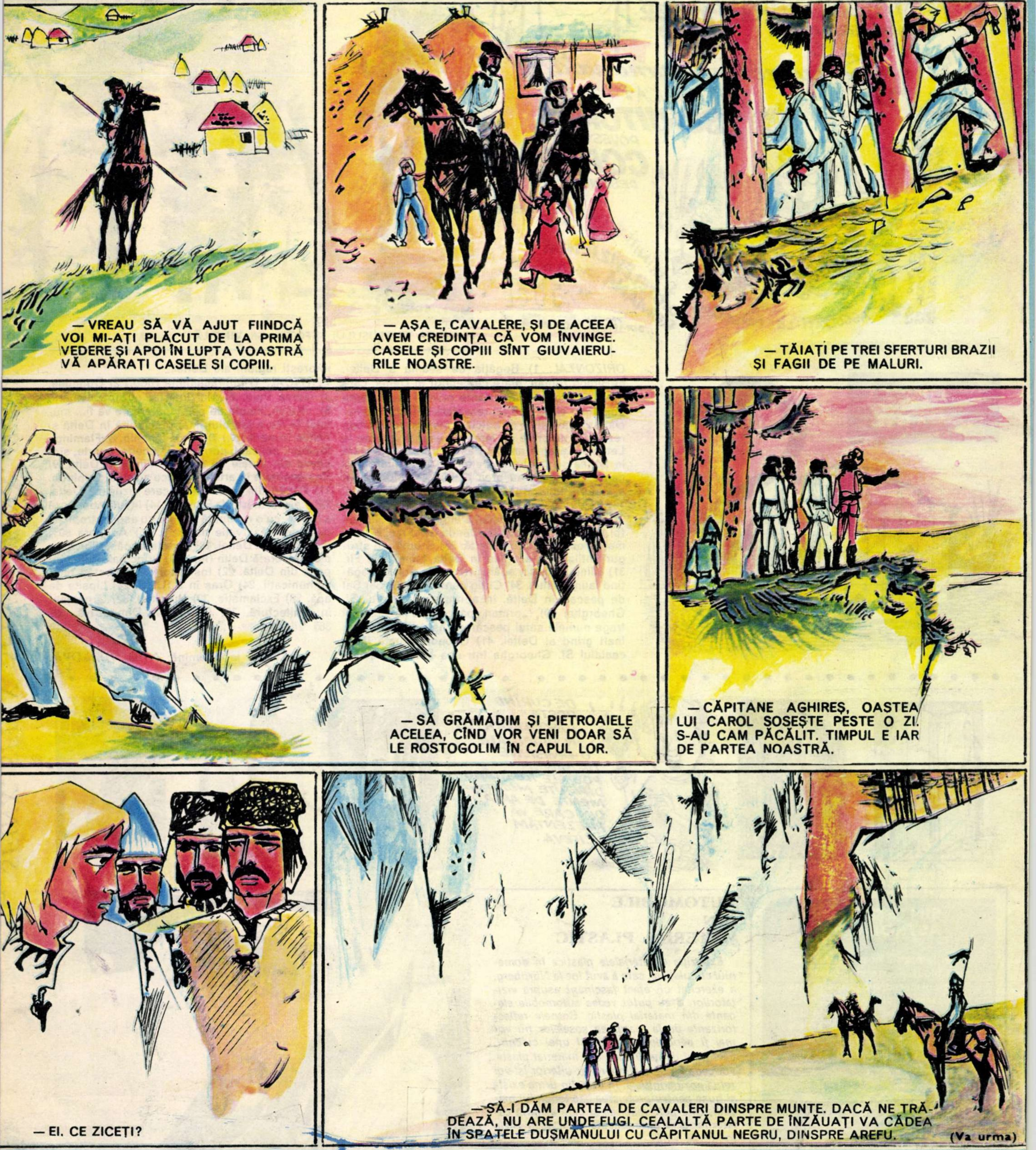
— VREAU SĂ VĂ AJUT FIINDCĂ VOI MI-AȚI PLĂCUT DE LA PRIMA VEDERE ȘI APOI ÎN LUPTA VOASTRĂ VĂ APĂRAȚI CASELE ȘI COPIII.
— AȘA E, CAVALERE, ȘI DE ACEEA AVEM CREDINȚA CĂ VOM ÎNVINGE. CASELE ȘI COPIII SÎNT GIUVAIERURILE NOASTRE.
— TĂIAȚI PE TREI SFERTURI BRAZII ȘI FAGII DE PE MALURI.
— SĂ GRĂMĂDIM ȘI PIETROAIELE ACELEA, CÎND VOR VENI DOAR SĂ LE ROSTOGOLIM ÎN CAPUL LOR.
— CĂPITANE AGHIREȘ, OASTEA LUI CAROL SOSEȘTE PESTE O ZI. S-AU CAM PĂCĂLIT. TIMPUL E IAR DE PARTEA NOASTRĂ.
— EI. CE ZICEȚI?
— SĂ-I DĂM PARTEA DE CAVALERI DINSPRE MUNTE. DACĂ NE TRĂDEAZĂ, NU ARE UNDE FUGI. CEALALTĂ PARTE DE ÎNZĂUAȚI VA CĂDEA ÎN SPATELE DUȘMANULUI CU CĂPITANUL NEGRU, DINSPRE AREFU.
(Va urma)

Cutezătorii **35** Revistă săptămînală. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Redactor șef: MIHAI NEGULESCU. Redactor șef-adjunct: PETRE GHELMEZ. Secretar general de redacție: OVIDIU ZOTTA. Administrația: Editura SCÎNTEIA, București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 20. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII. Redactor artistic: POMPILIU DUMITRESCU. Tehnoredactor: LUCIA SICOMAS

PREȚUL 1 leu